

2001 рік – затверджене нове Положення про УАДУ та основні напрями її реформування; філіали УАДУ перейменовані в регіональні інститути;

2002 рік – затверджені нові Положення про прийом слухачів, про порядок стажування та про працевлаштування випускників УАДУ; ухвалена Концепція проекту Закону України «Про систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців»;

2003 рік – УАДУ було надано статус національної і перейменовано її у Національну академію державного управління при Президентові України (НАДУ); у складі НАДУ утворено дорадчий орган – Наглядову раду;

2004 рік – затверджене положення про Наглядову раду НАДУ; схвалена Концепція адаптації інституту державної служби в Україні до стандартів ЄС; затверджені нові Положення про прийом слухачів, про порядок стажування та про працевлаштування випускників НАДУ; затверджена Програма розвитку державної служби на 2005-2010 рр.;

2006 рік – ухвалено Концепцію розвитку законодавства про державну службу в Україні; започаткована Модернізація загальнонаціональної системи ПДС;

2008 рік – змінений персональний склад Наглядової ради НАДУ;

2009 рік – змінений персональний склад Наглядової ради НАДУ;

2010 рік – затверджене нове Положення про систему ПДС; утворено робочу групу з розроблення проекту концепції реформування НАДУ.

Отже, проаналізувавши законодавчі та підзаконні нормативні акти, що регулюють державну політику у сфері ПДС, нами окреслені основні етапи розвитку системи підготовки державно-управлінських кадрів в Україні.

РОЛЬ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Климентович Ольга Богданівна

Національний університет "Львівська політехніка"
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Представлені переваги і можливості формування паритетної свідомості особистості в системі соціокультурних взаємозв'язків через впровадження гендерної освіти.

У сучасних умовах неможливо ставитись до особистості без урахування соціокультурних особливостей статі. З'являється новий категоріальний апарат, що містить терміни з ключовим словом "гендер", які дозволяють більш повно вивчити особистість та її особливості

Відповідно до сучасного зразка європейської гендерної культури національні особливості потребують узгодження з міжнародними стандартами, в тому числі в найважливішій галузі культури – освіті. Слід зазначити, що гендерна культура, як складник системи демократичних цінностей, перебуває на початковому етапі формування. Першопричиною цього є залишки патріархальної ідеології минулих часів. Також немалу роль відіграють певні фактори, котрі стримують розвиток та становлення гендерної культури як такої. Їх основу складають несформована система соціальних відносин, постійне реформування політичної системи, тіньова економіка.

Важливий внесок у розробку концепції гендерного підходу в педагогічній освіті зробили: О. Вороніна (проблеми розробки теорії та методології тендерних досліджень, визначення їх місця в системі підготовки студентів), Л. Штильова (розробка методичних програм для вчителів з питань упровадження гендерної освіти та виховання в середній школі), І. Кльоцина (шляхи гендерної соціалізації особистості з урахуванням вікових особливостей, розробка практикуму з гендерної проблематики для створення гендерних стереотипів). [1–3].

Перехід від класичної радянської моделі "школи знань" до "школи розвитку" європейського рівня можливий лише при формуванні таких якостей спеціаліста, як здатність брати участь і відповідальність у спільному прийнятті рішень, регулювати конфлікти ненасильницьким шляхом, жити з людьми різних культур, мов, релігій, у тому числі різних статевих груп [4].

Освіта нового століття повинна стати ефективним механізмом, що дає людям можливість самим планувати своє життя на принципах активного громадянства. Це можливо тільки при зміщенні акценту на модель ґендерно орієнтованого навчання. У "Всесвітній декларації про вищу освіту для 21-го століття: підходи і практичні заходи" (Париж, 9 жовтня 1998 р.) спеціально виділяється положення про те, що в процесі вироблення і здійснення ґендерної стратегії в царині наукових досліджень і вищої освіти "необхідно продовжувати зусилля, які направлені на викорінення всіх стереотипів, що обумовлені ознаками статі, врахування ґендерних аспектів у всіх дисциплінах і розширення участі жінок на всіх ступенях і у всіх дисциплінах, де вони недопредставлені, забезпечивши, зокрема, їх більш активну участь у процесі прийняття рішень" [5].

Література

1. Літвінова О.В. Вплив гендерних експектацій на соціально-рольову позицію майбутнього фахівця : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук : 19.00.05. / О.В. Літвінова. – К., 2007 – 20 с.
2. Мунтян І.С. Гендерний підхід у професійній підготовці студентів вищих педагогічних закладів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / І.С. Мунтян. – Одеса, 2004. – 21 с.
3. Терзі П.П. Формування гендерної культури студентів вищих технічних навчальних закладів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / П.П. Терзі. – Кіровоград, 2007. – 20 с.
4. Андерсен М. Л. Изменение учебной программы высшего образования. – Тверь.: Феминист Пресс, 2003 – 34 с.
5. Всесвітня декларація про вищу освіту для 21-го століття: підходи і практичні заходи (Париж, 9 жовтня 1998 р.), стаття 4 <http://www.lawmix.ru/abro.php?state=2941729417>

ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ

Клос Лілія Євгенівна

Національний університет «Львівська політехніка»,
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Звернуто увагу на необхідності застосування міжгалузевого підходу в розв'язанні завдання збереження і зміцнення здоров'я населення України. Акцентовано на доцільності